

Arrest

nr. 224 928 van 13 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 24 april 2016 toe op het Belgische grondgebied en diende op 26 april 2016 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 31 oktober 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine, hangt u het soennitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U zegt afkomstig te zijn uit Ghalanay dorp, gelegen in het district Deh Bala (ook gekend als Haskamina) van de provincie Nangarhar, en daar altijd te hebben gewoond. U verklaart één jaar naar school te zijn geweest in Afghanistan en er nooit te hebben gewerkt.

In hoet 1392 (februari 2014) ontvoerde de taliban een man die voor het verkiezingscomité werkte vanuit het districtscentrum van Deh Bala. Uw oom aan vaderskant, Haji Safaraz genaamd, was één van de ouderen van Ghalanay. Hij ging samen met drie maliks van andere dorpen met de taliban in Gurguray onderhandelen over de vrijlating van voornoemde persoon. De talibancommandanten kwamen evenwel nooit opdagen en op de terugweg werden de mannen in Yaghi Band gedood.

Als represaille voor de moord op de ouderen, werd de taliban enkele maanden later gebombardeerd in Oghuz en Gurguray. De veiligheidssituatie in uw dorp verslechterde hierna aanzienlijk. De taliban wilde jullie straffen en begon mensen in uw regio al dan niet onder dwang te rekruteren. De mullah in uw dorp werd ook aangesproken door de groepering. De talibs geboden hem om aan uw grootvader te zeggen dat ú, zijn kleinzoon, hen moest vervoegen. De derde keer dat de mullah hierover werd aangesproken, waarschuwde hij uw grootvader. U was bang voor uw leven en kwam twee jaar lang uw woning niet meer buiten. Ook de Islamitische Staat (IS; ook gekend als Daesh) rekruteerde bovendien jongens in uw dorp voor de strijd. Uiteindelijk besloten u en uw familie dat het beter was om te vertrekken daar u niet in de mogelijkheid was een normaal bestaan te leiden.

In hoet 1394 (februari 2016) heeft u Afghanistan verlaten. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Duitsland naar België, waar u op 26 april 2016 een asielaanvraag indiende. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gestraft te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens het eerste gehoor volgende documenten neer: een kopie van uw taskara (d.d. 04/01/1394 = 24/03/2015), een kopie van de taskara van uw vader (d.d. 08/07/1383 = 29/09/2004), een kopie van de taskara van uw grootvader (d.d. 22/04/1389 = 13/07/2010), en de enveloppe waarin deze documenten werden verstuurd. Tijdens het tweede gehoor legde u een origineel duplicaat neer van uw taskara (d.d. 27/06/1396 = 18/09/2017), een origineel duplicaat van de taskara van uw vader (d.d. 27/06/1396 = 18/09/2017), de enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd en een begeleidend schrijven van uw advocaat.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken alsook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voorhiel bij aankomst in België minderjarig te zijn (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling en gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.3). De dienst Voogdij liet op 2 mei 2016 echter een medisch onderzoek uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, 1120 Neder-over-Heembeek, tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3, §2, eerste lid, 2° en 6 tot 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014. Het medisch onderzoek toonde aan dat u op 2 mei 2016 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is. Aldus kon u niet worden beschouwd als minderjarige.

Er werd verder vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Deh Bala. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de

asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan uw vertrek naar Europa in Ghalanay dorp, gelegen in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.4). U legde gedurende uw gehoren immers gebrekkige verklaringen af over uw beweerde herkomstregio.

Zo bleek u niet te weten dat Deh Bala een grens deelt met Pakistan. Gevraagd welk land er dicht bij Nangarhar is gelegen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). U kwam niet verder dan te stellen dat de berg Spin Ghar op de grens ligt van Deh Bala (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). U erop wijzend dat u toch zou moeten weten welk land er dicht bij Nangarhar ligt, repliceerde u dat u slecht bent opgeleid (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17), wat evenwel geenszins kan verklaren dat u nooit zou hebben gehoord dat Pakistan een grens heeft met uw district. Gevraagd wat er over de berg Spin Ghar is gelegen, moest u toegeven het niet te weten (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). Gevraagd welke munteenheid er wordt gebruikt in Afghanistan, antwoordde u dat er met Afghani wordt betaald en bij jullie met kaldar, de munteenheid van Pakistan (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). Expliciet gevraagd of Pakistan dichtbij is, antwoordde u het niet te weten daar u er nooit bent geweest (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). U erop wijzend dat Pakistan een grens deelt met Nangarhar, herhaalde u het niet te weten daar u er niet bent geweest (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17). U erop wijzend dat de mensen uit uw regio zeker praten over Pakistan en er zelfs naartoe gaan, kwam u niet verder dan te hernemen dat u er niet bent geweest (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.18). U erop wijzend dat het vragen oproept dat u niet zou weten dat Deh Bala een grens heeft met Pakistan, repliceerde u dat u naar het districtscentrum ging, drie keer naar Jalalabad en dat u voorts steeds in uw dorp was (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.18). Echter, gezien de hechte relatie tussen Pakistan en Afghanistan en de invloed van de nabijheid van het land op uw regio, is het onmogelijk dat u niet zou weten dat Pakistan naast Deh Bala is gelegen. Zoals u bijvoorbeeld zelf aanhaalde, wordt in Nangarhar de Pakistaanse munteenheid verkozen boven de Afgaanse (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17-18). Bovendien blijkt uit de toegevoegde informatie dat Nangarhar een grote migratie naar en terugkeer uit Pakistan kent van zijn bevolking. Pakistaanse militanten van de Islamitische Staat strijden bovendien in uw provincie. U sprak tijdens de twee gehoren op het CGVS verschillende keren over dorpen en plaatsen waarvan u verklaarde er nooit te zijn geweest (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.12, p.18), wat nog meer vraagtekens doet zetten bij uw stelling niet te weten dat Nangarhar een grens deelt met Pakistan daar u het land nooit heeft bezocht (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17-18 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.12).

Verder legde u zeer bedenkelijke verklaringen af over de Islamitische Staat. Zo gevraagd te vertellen wie Daesh is, antwoordde u dat sommigen hen taliban noemen en anderen het Islamitisch Emiraat en dat ze zwarte kledij dragen (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.15). Gevraagd of de taliban en Daesh dan hetzelfde zijn, repliceerde u dat u ze zelf nooit heeft gezien maar dat de mensen zeiden dat leden van Daesh zwarte kledij dragen en de talibanstrijders witte kledij (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.15). Gevraagd hoe de relatie was tussen Daesh en de taliban, antwoordde u naast de kwestie dat er in het districtscentrum veel werd gevuurd tussen de overheid en de taliban (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.16). Ter verduidelijking gevraagd of er veel werd gevochten tussen Daesh en de overheid of tussen de overheid en de taliban, antwoordde u met "Daesh-taliban" (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.16). U erop wijzend dat Daesh-taliban niet bestaat, stelde u dat de mensen in uw dorp de groep Daesh en ook taliban noemen (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.16). Nogmaals gevraagd of Daesh en de taliban dan hetzelfde zijn, antwoordde u negatief en legde u uit dat één groep de taliban is en de andere groep Daesh-taliban en dat zij zwarte kledij dragen (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.16-17). Daar u het tijdens het tweede gehoor opnieuw had over Daesh-taliban en Emiraat-taliban en de benaming taliban ook gebruikte als u het had over Daesh (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.3-4), werd u nogmaals gevraagd om het CGVS het verschil uit te leggen (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.4). U herhaalde dat leden van Daesh-taliban zwarte kledij dragen, dat ze een zwarte vlag hebben en heel wreed zijn en dat de taliban van het Emiraat de mensen niet pijn doet, hen niet lastigvalt, dat ze wel vechten tegen de Amerikanen en soms checkpoints aanvallen maar dat ze voorts niet wreed zijn (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.4). Daar u zelf zegt dat er een verschil is tussen beide groeperingen, roept het vragen op dat u ze voortdurend over dezelfde kam scheerde. Bovendien gaf u ook aan dat de taliban en Daesh in uw district tegen elkaar vochten (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.17 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11-12), wat des te meer vragen oproept bij uw verwarrende verklaringen over de benaming van de Islamitische Staat.

Gevraagd wanneer jullie in het dorp voor het eerst hoorden over Daesh, antwoordde u dat jullie erover hoorden toen uw oom was gedood, zijnde op het einde van het jaar 1392, wat overeenstemt met februari 2014 (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.6 en 15). U zei dat Daesh na zijn dood begon op te komen

(gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.15). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u echter dat de Islamitische Staat drie of vier jaar vóór uw vertrek uit Afghanistan naar uw district kwam (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). U verliet Afghanistan in hoet 1394, wat in de westerse kalender overeenkomt met februari 2016. Aldus zou Daesh – volgens deze verklaringen – in 2012 of 2013 zijn opgekomen in Deh Bala, een hele tijd eerder dan u stelde tijdens het eerste gehoor. Tijdens het tweede gehoor nogmaals gevraagd of de groepering vóór of ná de moord op uw oom aanwezig was in uw district, stelde u dat ze er al vóór zijn dood waren (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Gevraagd of u zeker weet dat u al hoorde van de IS vóór de dood van uw oom, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). U erop wijzend dat u vorige keer had gezegd dat Daesh opkwam na de dood van uw oom, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de Islamitische Staat midden 2014 opkwam in Afghanistan. Na aankondiging van de formatie van hun lokale tak 'Khorasan' in januari 2015, viel de extremistische groepering verschillende districten in Nangarhar aan, waaronder ook Deh Bala. Uw opeenvolgende incoherente en foutieve verklaringen over de opkomst van de IS, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw ononderbroken verblijf in Nangarhar.

Volgens uw verklaringen opereerde de IS in uw district vanuit de dorpen Gurguray en Oghuz (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.16 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Gevraagd hoe de situatie was in Papin dorp toen u nog in uw district woonde, kwam u niet verder dan te stellen dat de situatie in het districtscentrum erger was (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Gevraagd uit te leggen of de situatie in Papin rustig was, of de taliban daar aanwezig was, of Daesh, kortom gevraagd te vertellen wat u over Papin hoorde, stelde u niet te weten of de taliban daar was of Daesh en herhaalde u dat de taliban en Daesh tegen elkaar vochten en dat heel uw district onveilig was (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Uit de informatie van het CGVS blijkt nochtans dat Papin sinds de zomer van 2015 een jaar lang werd gecontroleerd door strijders van de Islamitische Staat en dat de school van het dorp werd gebruikt als hun basis. U verklaarde dat de mensen spraken over de dorpen in uw district (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.12). Het mag dan ook verbazen dat u hierover niets zou hebben opgevangen als u daadwerkelijk in Deh Bala woonde.

Verder dient er opgemerkt te worden dat commandant Aimal die werd gedood in een bombardement in Gurguray, volgens uw verklaringen een commandant was van de Islamitische Staat (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.7). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Aimal een talibancommandant is. Aimal beval nog in november 2014 tot de sluiting van 28 scholen in uw district nadat zijn broer, Abdul Khaliq die later naar de IS overliep, werd gearresteerd door de overheid. U stelde evenwel dat de taliban nooit scholen heeft gesloten in uw district (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.8-9).

Voorts verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat Saida Gul en Malem Zamarod, twee leerkrachten van de school in Deh Bala, drie jaar geleden werden ontvoerd door de taliban (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.11). Gevraagd wat er met hen is gebeurd, antwoordde u dat ze een maand waren vermist en dan werden vrijgelaten voor losgeld (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.11). U stelde toen dat Said Achmad Bacha die in de kliniek van Akakhel bazaar werkte, samen met hen werd ontvoerd (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.11). Tijdens het tweede gehoor dat werd georganiseerd op het CGVS gevraagd hoe de twee leerkrachten die in Deh Bala werden ontvoerd weer heten, stelde u vreemd genoeg dat u niets heeft gezegd over leerkrachten maar wel dat Said Achmad Bacha die een kliniek had in Akakhel bazaar, werd ontvoerd door de taliban voor losgeld (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11). Gevraagd met wie deze persoon werd ontvoerd, repliceerde u dat enkel hij werd ontvoerd (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11). U erop wijzend dat u eerder had gezegd dat twee leerkrachten van een school in uw district werden ontvoerd, antwoordde u daar helemaal niets over te weten (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11). De namen van deze twee personen genoemd, zijnde Saida Gul en Malem Zamarod, stelde u dat u enkel zei dat zij twee leerkrachten waren in een dorp (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11). Aangevuld dat u ook had gezegd dat ze werden ontvoerd, ontkende u dat (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.11). Dat u ontkende wat er volgens uw eerdere verklaringen was gebeurd in uw district, roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verblijf in Deh Bala.

Tijdens het eerste gehoor verklaarde u dat de verantwoordelijke voor de taskara's in uw district ongeveer twee jaar geleden samen met twee anderen omkwam toen zijn auto werd opgeblazen door een bom (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.15). Tijdens het tweede gehoor stelde u evenwel dat de auto waarin het hoofd van het kantoor van de taskara's samen met twee collega's zat, drie jaar geleden werd gestopt door de taliban en dat de mannen werden neergeschoten (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.4-5). Gevraagd of u zeker weet of ze werden neergeschoten, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). Volgens uw verklaringen hoorde u over dit incident via de dorpsouderen (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5). U erop wijzend dat u tijdens het vorige gehoor had gezegd dat hun auto werd opgeblazen door een bom, kwam u niet verder dan te stellen dat dat een ander incident betrof (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5), wat evenwel geenszins blijkt uit de verklaringen die u aflegde

tijdens het eerste gehoor. Dat u ook hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde, wijst op het (slecht) ingestudeerde karakter van de door u aangereikte informatie over uw beweerde herkomstregio.

U wist te vertellen dat Salim Khan Kunduzi de huidige gouverneur is van Nangarhar maar gevraagd wie gouverneur was van de provincie vóór hem, moest u het antwoord evenwel schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19). Gevraagd wanneer Salim Khan Kunduzi gouverneur werd van Nangarhar, antwoordde u kort dat het lang geleden was (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19). Gevraagd te verduidelijken wat u bedoelt met lang geleden, kwam u niet verder dan te stellen dat hij de gouverneur was sinds u daar was (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19). Opnieuw voor opheldering gevraagd, repliceerde u dat toen u daar was, hij de gouverneur was van Nangarhar en dat u niet weet of hij nu nog steeds de gouverneur is (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19). Gevraagd wie de gouverneur was van Nangarhar toen u daar opgroeide, toen u jonger was, moest u opnieuw toegeven het niet te weten (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19). Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier, was Maulvi Attalullah Ludin de voorganger van Kunduzi. Hij was gouverneur van november 2013 tot maart 2015. Vóór hem diende Gul Agha Sherzai van juli 2005 tot oktober 2013 als gouverneur. Tijdens het tweede gehoor gevraagd wie Gul Agha Sherzai is, antwoordde u dat hij de gouverneur was van Nangarhar waarna u begon te twijfelen om uiteindelijk uw antwoord te bevestigen (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.7). Gevraagd wanneer hij gouverneur was, stelde u vaagweg dat hij het vroeger was maar nu niet meer (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.7). Gevraagd te verduidelijken wat u bedoelt met vroeger, antwoordde u naast de kwestie dat de huidige gouverneur Salim Khan Kunduzi is (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.7). Gevraagd of Gul Agha Sherzai voor hem gouverneur was, stelde u te denken van wel (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.8). U erop wijzend dat u tijdens het eerste interview niet kon vertellen wie de voorganger was van Salim Khan Kunduzi, repliceerde u dat die vraag u toen niet werd gesteld (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.8), wat geenszins blijkt uit het gehoorverslag. Dat u tijdens het eerste gehoor in het geheel niet kon vertellen wie de gouverneur was van Nangarhar toen u jonger was, toen u opgroeide, maar tijdens het tweede gehoor – na twijfelen – wél Gul Agha Sherzai kon identificeren als één van de voormalige gouverneurs van uw provincie, wijst opnieuw op het ingestudeerd karakter van uw kennis en roept vragen op bij uw beweerde ononderbroken verblijf in Nangarhar. Immers, Gul Agha Sherzai is geen onbesproken figuur en was bijna tien jaar gouverneur van uw provincie. Dat u zijn naam niet zelf spontaan vermeldde, roept vragen op. Bovendien wist u klaarblijkelijk niet dat Maulvi Attalullah Ludin, Gul Agha Sherzai opvolgde voordat Salim Khan Kunduzi werd aangesteld.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar.

Ook over uw vluchtmotieven dienen er overigens bedenkingen gemaakt te worden. Zo dient er opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor dat werd georganiseerd, verklaarde dat uw oom werd gedood door de taliban, waar u tijdens het tweede gehoor niet kon verduidelijken of het strijders waren van de taliban of van Daesh die uw oom en de maliks hebben vermoord (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.6-7 en p.16 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.5), wat vragen roept.

Voorts stelde u tijdens de twee gehoren dat de taliban u wilde rekruteren en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan de taliban vreest (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.18 en p.20 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.13-14), wat moeilijk in overeenstemming is te brengen met uw verklaring dat de taliban van het Emiraat de mensen geen pijn doet en lastigvalt zoals de Islamitische Staat dat doet (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.4), en aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnt.

Ten slotte dient er nog gewezen te worden op tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader doodsbedreigingen kreeg van de taliban omdat hij zogezegd te dicht bij de autoriteiten en het dorpsbestuur zou staan, verwijzend naar zijn broer die één van de ouderen was van het dorp (Vragenlijst CGVS, d.d.13/07/2016, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel dat uw familie enkel en alleen via de mullah van het dorp werd benaderd door de taliban (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.14). Expliciet gevraagd of uw vader ooit persoonlijke problemen had of hij ooit doodsbedreigingen kreeg, antwoordde u negatief en voegde daaraan toe dat uw vader mentale problemen heeft (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.12-14). U wijzend op de verklaringen die u aflegde op de DVZ, repliceerde u dat u nooit heeft gezegd dat uw vader werd bedreigd door de taliban omdat uw oom de maliks van uw dorp bijstond (gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.14). Het ontkennen van wat u eerder had gesteld, is echter geen uitleg voor vastgestelde tegenstrijdigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt steeds in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België en uw bedenkelijke verklaringen over uw problemen met de taliban, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat

u voor uw komst naar België in Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 03/07/2017 en 11/10/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.2 en p.19 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.2 en p.12). U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.12 en p.14). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U hield evenwel keer op keer vast aan uw verklaring afkomstig te zijn uit het dorp Ghalanay in Deh Bala district (gehoorverslag CGVS 03/07/2017, p.19 en gehoorverslag CGVS 11/10/2017, p.12 en p.14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u heeft verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een

gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft de kopie van uw taskara, de kopie van de taskara van uw vader, de kopie van de taskara van uw grootvader, het originele duplicaat van uw taskara en het originele duplicaat van de taskara van uw vader die na uw vertrek uit Afghanistan werden uitgereikt, dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie en beweerde leeftijd te herstellen.

In het begeleidend schrijven van uw advocaat werd ten slotte geen enkel concreet element aangehaald dat bovenstaande vaststellingen aangaande uw beweerde verblijfplaats en vluchtmotieven in een ander daglicht stelt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling, zo leidt verzoeker een theoretische uiteenzetting in, maar hij betoogt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn lage scholingsgraad. Er dient volgens verzoeker zowel rekening te worden gehouden met de persoonlijkheid, intellectuele vermogens, leeftijd en psychologische stoornissen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van een asielzoeker. Verzoeker levert kritiek op het gehoor omdat niet werd vertrokken vanuit een 'free narrative' interview. Er wordt door de commissaris-generaal onvoldoende appreciatieverschil gemaakt, zo stelt verzoeker, wanneer de persoon van het platteland of de stad afkomstig is, of zijn hele leven in Afghanistan heeft gewoond of slechts gedeeltelijk.

Verzoeker houdt vol dat hij steeds de waarheid heeft verteld en verwijst naar rechtspraak van de Raad, de UNHCR Proceduregids waarin wordt gesteld dat bepaalde incoherenties in de verklaringen niet automatisch mogen leiden tot de conclusie dat het relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker herhaalt dat hij afkomstig is uit Deh Bala en dat hij daar steeds heeft gewoond. Het gegeven dat hij niet op alle vragen kon antwoorden schrijft verzoeker toe aan zijn beperkte opleiding, hetgeen onder andere blijkt uit de bewoordingen die hij gebruikt om de strijdende groeperingen in Afghanistan te benoemen. Specifiek betreffende Papin-dorp stelt verzoeker dat hij dit dorp bij naam kent, maar er nooit is geweest en dat het vanuit zijn dorp ongeveer een half uur met de wagen in beslag nam om dit dorp te bereiken waardoor het niet tot zijn directe leefwereld behoorde.

Op grond van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: KB CGVS) meent verzoeker dat hij niet op tegenstrijdigheden werd gewezen, hoewel de beslissing hierop gestoeld is.

Vervolgens meent verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat de zaken waarover hij werd ondervraagd reeds dateren van enkele jaren terug, zoals de opkomst van IS, terwijl uit een rapport van het BCHV dat verzoeker citeert, blijkt dat het relaas soms fragmentarisch is.

Naar aanleiding van de neergelegde documenten merkt verzoeker op dat deze door de commissaris-generaal in twijfel worden getrokken, terwijl uit het interview was gebleken dat verzoeker het profiel heeft van een ongeschoolde plattelandsjongen en blijkt dat zijn intellectuele capaciteiten zeer beperkt waren. Volgens verzoeker werd de authenticiteit van de neergelegde badge zonder enig onderzoek door specialisten in twijfel getrokken, hetgeen naar zijn oordeel niet ernstig is, waarbij hij verwijst naar het arrest in de zaak M.A. t. Zwitserland van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ). Op die manier, zo vervolgt verzoeker, wordt geen rekening gehouden met de zwakke positie waarin hij zich bevindt.

Uit rechtspraak van de Raad leidt verzoeker af dat het verzwijgen van een deel van het relaas niet volstaat om iemand de status te weigeren.

Verzoeker beweert wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus en voert aan dat de kennis van een asielzoeker uit Afghanistan sterk afhangt van zijn maatschappelijke positie. Omdat verzoeker een ongeschoolde plattelandsjongeling is, kan aan de antwoorden op militair-politieke vragen geen gewicht worden gegeven en wegens antwoorden op vragen over het dagelijkse leven des te meer door.

Tevens oppert verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft waarbij hij verwijst naar de beleidsnota van de commissaris-generaal van 2015, en de daarin opgenomen categorie van mannen die gedwongen rekrutering vrezen.

Nog volgens verzoeker dient hij in aanmerking te komen voor de gunst van het voordeel van de twijfel zoals opgenomen in artikel 4.5 van de richtlijn 2011/95/EU. Verzoeker is van oordeel dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd.

Aangaande de subsidiaire bescherming wijst verzoeker op de 3 subgronden uit artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet en houdt hij voor in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming omdat de provincie Nangarhar als zeer onveilig dient te worden beschouwd. Hierbij bespreekt verzoeker de rechtspraak van het HvJ betreffende het element "*gewapend conflict*" uit de definitie van de subsidiaire bescherming en verwijst naar internationale rapporten betreffende de situatie in de provincie Nangarhar, met name het Ambtsbericht van de Nederlandse overheid van 2016 over Afghanistan en het UNAMA-rapport 'First Quarter 2017 Civilian Casualty Data'. Verzoeker oppert dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan en dat hem, gelet op zijn afkomst uit Nangarhar en zijn hoedanigheid als burger, de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend. Een vestigingsalternatief is volgens verzoeker quasi onmogelijk omdat de traditionele en uitgebreide familie een belangrijk beschermingsmechanisme vormen voor het individu. Tenslotte wijst verzoeker op artikel 3 van het EVRM en stelt hij dat zijn terugkeer zou overeenstemmen met een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Verzoeker voegt middels een aanvullende nota van 22 maart 2019 volgende stukken toe: zijn taskara, de taskara van zijn grootvader, de taskara van zijn vader, een schoolrapport, een vaccinatiekaart, Afghan Citizen Cards van zijn familie en een kopie van zijn Afgaans paspoort (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-7).

2.2.2. Ter terechtzitting legt de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal de COI Focus Pakistan neer van 26 maart 2018 betreffende corruptie en documentsfraude en de COI Focus Pakistan van 23 november 2018 betreffende Afghanen in Pakistan: Afghan Citizen Card (Aanvullende nota CGVS).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,

Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat verzoeker niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Vooreerst stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker voorhield minderjarig te zijn terwijl uit de leeftijdsbepaling was gebleken dat verzoeker op 2 mei 2016 een geschatte leeftijd had van 20,3 jaar. Daarnaast worden de beweringen van verzoeker dat hij in Ghalanay dorp in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar zou hebben verbleven ongeloofwaardig geacht. De commissaris-generaal wijst op het belang van de bepaling van de feitelijke streek van herkomst en op de gebrekkige verklaringen van verzoeker dienaangaande.

In de beslissing wordt gewezen op de onwetendheid van verzoeker over het feit dat Deh Bala een grens deelt met Pakistan en op zijn weinig precieze verklaringen betreffende de aldaar gebruikte munteenheid. Gezien de invloed van de nabijheid van Pakistan op het leven in de provincie Nangarhar, is het weinig geloofwaardig dat verzoeker hierover niet meer informatie kan verschaffen.

Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker uiterst bedenkelijke en verwarrende verklaringen aflegt over Daesh en de Taliban en de relatie tussen beide groeperingen en dat hij onjuiste verklaringen aflegt over de opkomst van Daesh in zijn beweerde regio van herkomst. Het is ook opvallend dat verzoeker de situatie in Papin-dorp niet kon beschrijven, terwijl uit de informatie blijkt dat Papin-dorp sinds de zomer van 2015 een jaar lang door IS werd gecontroleerd en de dorpschool als basis werd gebruikt. Verzoeker bestempelt commandant Aimal verkeerdelijk als IS-commandant, terwijl hij Talibancommandant was en ontkende, in weerswil van de beschikbare informatie, dat de Taliban nooit scholen zou hebben gesloten in het district Deh Bala.

De commissaris-generaal merkt ook op dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor sprak over de ontvoering van twee leerkrachten van de school in Deh Bala, terwijl hij naderhand stelde hierover niets te weten en dat hij ook sprak over een bomaanslag op de verantwoordelijke voor de taskara's en zijn collega's, terwijl hij later aangaf dat deze werden neergeschoten. Tenslotte wijst de commissaris-generaal op de uiteenlopende verklaringen van verzoeker over de gouverneurs in de provincie Nangarhar. Op grond van de verklaringen van verzoeker concludeert de commissaris-generaal dat zijn kennis over zijn regio van herkomst een (slecht) ingestudeerd karakter vertoont.

In de bestreden beslissing wordt in de tweede plaats gewezen op het ongeloofwaardig karakter van verzoekers vluchtrelaas omdat hij aanvankelijk verklaarde dat zijn oom werd omgebracht door de Taliban terwijl hij later niet kon verduidelijken wie verantwoordelijk was voor de moord. Daarnaast staat de vrees van verzoeker voor rekrutering door de Taliban volgens de commissaris-generaal in contrast met de verklaringen van verzoeker dat de Taliban de mensen niet zou lastigvallen. Tot slot stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de doodsbedreigingen die zijn vader zou hebben ontvangen.

De commissaris-generaal concludeert op basis van de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is waardoor verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, noch voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Betreffende de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de beslissing aangestipt dat het van cruciaal belang is om zicht te krijgen op de verblijfplaatsen van verzoeker omdat er op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet geen behoefte is aan

bescherming indien de asielzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt, terwijl dit in hoofde van verzoeker onmogelijk kan worden beoordeeld.

Wat de neergelegde taskara's betreft, wordt in de bestreden beslissing gewezen op de landeninformatie waaruit blijkt dat Afghaanse documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben.

2.5.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5.4. Verzoeker voert onder andere de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet, dat uitdrukkelijk als juridische grondslag in de bestreden beslissing werd opgenomen, wordt bepaald dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.5. Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 48/6, §1 van de vreemdelingenwet kan van een asielzoeker worden verlangd dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aanreikt. Deze elementen hebben onder ander betrekking op zijn identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

2.5.6. In zijn aanvullende nota geeft verzoeker toe dat zijn asielaanvraag bedrieglijk is en dat hij in Pakistan woonde, waardoor het standpunt uit zijn verzoekschrift waarbij hij *“volhardt dat hij steeds de waarheid heeft verteld”* en dat hij *“enkel maar (kan) herhalen dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala”* en daar steeds heeft gewoond, volledig wordt ondergraven.

Deze vaststelling houdt in dat verzoekers kritiek op de bestreden beslissing in zijn middel feitelijke grondslag mist en het middel bijgevolg kennelijk ongegrond is.

2.5.7. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij *“geboren en getogen”* is in Pakistan en afkomstig is uit Peshawar in Khyber Pakhtunkhwa in Pakistan.

2.5.8. De Raad merkt op dat verzoeker na drie jaar een totaal andere wending geeft aan zijn verzoek om internationale bescherming.

2.5.9. Het *in extremis* wijzigen van fundamentele elementen van zijn verzoek om internationale bescherming zet de algehele geloofwaardigheid van verzoeker nog verder op de helling, maar doet geen afbreuk aan de hierboven aangehaalde bepalingen die voorschrijven dat de bewijslast inzake persoonsgegevens, verblijfplaatsen en de asielmotieven in beginsel bij de asielzoeker blijft liggen.

2.5.10. Betreffende verzoekers persoonsgegevens stelt de Raad vast dat de stukken die bij zijn aanvullende nota werden gevoegd onder andere de reeds neergelegde taskara van verzoeker, deze van zijn vader en deze van zijn grootvader (AD, stuk 21, Documenten + Aanvullende nota verzoeker, bijlagen

1-3) omvatten. Zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, hebben taskara's slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de persoonsgegevens van een Afghaanse asielzoeker (AD, stuk 22, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, corruptie en valse documenten, 27 juni 2013) zodat deze stukken geen uitsluitel bieden over de vraag of verzoeker als een Afghaanse vluchteling in Pakistan kan worden beschouwd.

Voorts werd bij verzoekers aanvullende nota een schoolrapport van 2002 en een vaccinatiekaart van 1999 gevoegd (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 4-5). Deze documenten bevatten geen officiële gegevens over verzoekers identiteit of nationaliteit en laten niet toe om uitspraken te doen over de vraag waar verzoeker voor zijn komst naar België heeft verbleven.

Met betrekking tot de neergelegde Afghan Citizen Cards (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 6) dient te worden vastgesteld dat niets toelaat met enige zekerheid de familieband tussen verzoeker en de houders van deze kaarten te bepalen. Verzoeker beweert dat deze kaarten aan zijn familieleden toebehoren, maar dit wordt geenszins aangetoond. Bovendien blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat ook documenten uit Pakistan in het algemeen weinig betrouwbaar zijn (Aanvullende nota CGVS, COI Focus Pakistan, corruptie en documentfraude, 26 maart 2018) en dat in het bijzonder, met betrekking tot de Afghan Citizen Card, niet vereist is dat identiteitsdocumenten worden voorgelegd in het kader van de registratiecampagne, dat het onduidelijk is hoe de verificatie van de achtergrond van de aanvragers geschiedt en dat niet wordt uitgesloten dat bepaalde personen de Afghan Citizen Cards vervalsen om er hun voordeel mee te doen (Aanvullende nota CGVS, COI Focus Pakistan Afghanen in Pakistan: Afghan Citizen Card, 23 november 2018, p. 4-6).

Tenslotte legt verzoeker een Afghaans paspoort neer op zijn naam dat op 30 oktober 2018 werd afgeleverd op het Afghaanse Consulaat-generaal te Bonn (DU) (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 7). De Raad merkt op dat verzoeker ter terechtzitting niet kan verhelderen op welke wijze het Consulaat-generaal in Bonn voor hem bevoegd zou zijn. Bovendien dringt zich de vaststelling op dat de gegevens uit het paspoort indruisen tegen zijn uitdrukkelijke verklaring ter terechtzitting dat hij in Pakistan geboren is. Op het paspoort staat immers Nangarhar als geboorteplaats vermeld. Bovendien stemt de vermelde geboortedatum op het paspoort (05 FEB 1996) niet overeen met de gegevens op de neergelegde taskara (16 jaar oud in 1394 = 1999). Verzoeker kan ter terechtzitting ook niet verhelderen op basis van welke gegevens dit paspoort werd opgemaakt. Het gegeven dat de Afghaanse overheid hem blijkbaar sinds de uitgiftedatum van het paspoort als onderdaan beschouwen heft de onduidelijkheid niet op inzake de eerdere verblijfplaatsen van verzoeker en betekent *ipso facto* niet dat verzoeker in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

2.5.11. Verzoeker stuurt blijkens zijn aanvullende nota van 22 maart 2019 aan op een vernietiging van de bestreden beslissing.

Zoals voorgeschreven door artikel 39/76, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet zullen de door verzoeker thans aangeleverde nieuwe elementen enkel aanleiding geven tot een onderzoek door de commissaris-generaal indien deze elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de nieuwe elementen niet van aard zijn om de bestaande onduidelijkheid over de plaatsen van eerder verblijf van verzoeker weg te nemen en dat verzoeker in zijn aanvullende nota nergens verheldert op welke wijze de neergelegde stukken zouden wijzen op een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Er lijken voor de Raad geen elementen te ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, waardoor er geen aanleiding bestaat om de bestreden beslissing op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te vernietigen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

De Raad vestigt de aandacht van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans bevoegd inzake toegang, verblijf en verwijdering van vreemdelingen, op het gegeven dat

onderhavig arrest geen beoordeling omvat van het risico in hoofde van verzoeker bij een eventuele terugleiding naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

F. TAMBORIJN